

Els liberals tractaran de prolongar els deu anys de Marc Forné presentant Albert Pintat
-a la foto-, un polític veterà que ha estat ambaixador i ministre d'Afers Estrangers.

S'acosten les eleccions a Andorra

El cap de Govern d'Andorra, Marc Forné, ja ha escollit data per a les properes eleccions a la cambra, que posaran fi al seu mandat. En principi estan previstes per al 24 d'abril, i la de Forné és la primera legislatura esgotada des de la Constitució.

Serà la primera vegada des que es va promulgar la Constitució andorrana (1993) que el cap de Govern esgotarà la legislatura. És tan anòmala la situació que encara no se sap ben bé com anirà la dissolució de la cambra i com s'ha de fer la convocatòria de les eleccions.

Però això rai. La convocatòria ha quedat fixada per al 24 d'abril, l'únic dia que es podien celebrar els comicis si Marc Forné, l'actual cap de Govern, decidia arribar fins al final. (Encara hi havia una altra possibilitat, l'1 de maig, que el mandatari andorrà va descartar d'entrada per raons òbvies -que no vol dir que siguin lògiques, ja que l'1 de maig no s'inclou en el calendari festiu del Principat d'Andorra-) Forné tenia clar que volia esgotar la legislatura perquè el Parlament andorrà tingués temps d'acabar un seguit de lleis pendents, com la que ha d'establir el nou terreny de joc de la Seguretat Social. Els parlamentaris, però, anunciaren fa unes setmanes que no tenien temps per dur-ho

a terme, la qual cosa va obrir una escletxa a un canvi de plantejament de Forné.

Així, les maquinàries electorals de tots els partits ja s'han posat a treballar. I a marxes forçades. Però queda el dubte encara de quin paper poden representar l'espai i les formacions més marcadament de centre, que miren d'unir esforços per poder plantar cara als dos teòrics grans: el Partit Liberal (PLA) i el Partit Socialdemòcrata (PS) saben que, probablement, hauran de mirar al centre si volen governar. Més enllà d'esdevenir la llista més votada, hi ha un altre terme clau: majoria absoluta. Els liberals volen guanyar les eleccions i, és clar, conservar la majoria de què disposen actualment (17 dels 28 parlamentaris que configuren la cambra andorrana, 14 sorgits de la votació nacional -comparable al Congrés espanyol- i 14 d'escollits en les llistes parroquials, una mena de Senat). El PS també vol aconseguir la victòria. I en el pitjor dels

casos, trencar majories. Totes dues formacions tenen candidat. Els liberals miraran d'allargar els deu anys de Forné amb un veterà de la política andorrana, que fa pocs dies ha renunciat al càrrec d'ambaixador: Albert Pintat. El candidat del PLA havia estat ministre d'Afers Estrangers durant el primer mandat de Forné. El màxim rival de Pintat serà un altre veterà i un experimentat aspirant a formar executiu. Els socialdemòcrates, no sense discrepàncies internes, tornen a confiar en Jaume Bartumeu. El PS vol pal·liar la imatge distant que dona sovint el seu líder amb la necessitat d'un canvi. De fet, la formació ja ha arribat a un pacte preelectoral amb dos partits de caràcter més aviat local: Renovació Democràtica, un grup forjat a Escaldes, la parròquia de Caldea, i el Grup d'Unió Parroquial Independent d'Ordino. Els vents de canvi que propugnen aquestes tres formacions queden clares sota l'aixopluc del nom: l'Alternativa.

Mentre els dos partits principals ja tenen definits els líders i força avançades les línies programàtiques, miren de convèncer les persones que consideren més adients i, sobretot, les millor situades en l'art d'arrencar vots. El mecanisme del porta a porta (visitar un per un els electors a casa seva) encara funciona al petit Principat. Ara bé, també és cert que ha estat descartat com a sistema de promoció per a la tercera força que concorrerà completament en solitari a les eleccions. Es proclamen el primer partit d'esquerra en la història d'Andorra i presenten com a cap de llista, també per primer cop, una dona: Isabel Lozano, qui porta les regnes d'una formació, Els Verds, que neix amb més il·lusió que possibilitats -i, tot sigui dit, més divisió interna que il·lusió-. De fet, la constitució del partit va ser impugnada per alguns dels seus fundadors i el cas està en mans de la justícia.

I pel mig, i mai millor dit, falta saber què passarà amb l'espai del centre. I amb els negocis que es duen entre mans Segle 21 i el Centre Demòcrata Andorrà. Quan vegin la llum aquestes ratlles pot haver passat de tot.

Toni Solanelles